

podle §. 359, odst. 2. v. tr. ř. býti proti rozsudku podána ve prospěch obžalovaného zmatečná stížnost a slušelo ji tudíž po rozumu §. 364:1. v. tr. ř. jako nepřipustnou zamítnouti.

(Rozhodnutí nejvyššího vojenského soudu ze dne 9. prosince 1921 čj. P. 112-21).

Sbierka rozhodnutí vo veciach trestných.

(Büntetőjogi határozatok tára.)

(Pokračovanie).

- Číslo 10. V prípade, keď ublíži páchatel inému, než § 82.
komu ublížiť zamýšľal, nepoužíva sa predpiso-
vaný o súbahu trestných činov, ale zodpoved-
nosť páchatela bude uznaná tak, ako keby bol
trestný čin spáchal proti tej osobe, ktorú za-
bil alebo ktorej na tele ublížiť zamýšľal. U-
stanovenie §. 82. tr. z., dľa ktorého nemôžu
byť páchatelovi pričítané kvalifikujúce alebo
prifažujúce skutkové okolnosti, o ktorých pri
spáchaní činu nevedel, používa sa zplna i v
prípade zchybenia úderu (aberratio ictus), po-
neváč ono jalko ustanovenie všeobecné, vzťa-
huje sa bez výnimky na všetky prípady trest-
ných činov. (P. U. zo dňa 8. júna 1886, čís.
60).
- Číslo 266. Oslobodenie páchatela na základe §. 82. tr. § 182.
z. neprekáža tomu, aby pomáhač, ktorému bo-
ly známe okolnosti, patriace k skutkovej
podstate zločinu alebo prečinu, bol uznaný za
vinného. (Z. R. zo dňa 11. februára 1909, čís.
971).
- Číslo 11. Sudcovský rozsudok, uznávajúci za vinní- § 83.
ka obžalovaného, ktorý v dobe spáchania činu
nesplnil ešte dvanásť rok svojho veku, — od-
poruje zákonu, ačkoľvek bol súd ohľadne veku
na omyle. (R. P. J. zo dňa 17. decembra 1901,
čís. 7707-1901).
- Číslo 12. Súd môže obžalového na základe druhého § 84.
odstavca §. 84. tr. z. len vo všeobecnosti odsú-
diť k umiesteniu v polepšovacom ústave, a-
však dobu pobytu v polepšovacom ústave sta-
noviť nemôže. (Z. R. zo dňa 14. februára 1903,
čís. 1535-1906).
- Číslo 13. V prípade potrestania maloletých väzením § 85.
do 2 rokov pre trestný čin, podliehajúcí bodu číslo 3.
3. §. 85. tr. z., kvalifikovať sa má spáchaný
čin za prečin. (P. U. zo dňa 30. januára 1884,
čís. 30).
- Číslo 195. V prípade §. 87. tr. z. nemôže byť uložený § 87.
nižší nežli 15. a či 10-ročný trest v trestnici,
uvadený v §. 92. tr. z. (P. U. zo dňa 6. decem-
bra 1907, čís. 87).
- Číslo 14. Pre činy, ktoré sa majú trestať trestnicou, § 89.
alebo väzením, — keď niet ani prifažujúcich
ani poľahčujúcich okolností, alebo keď sa pri-
ťažujúce a poľahčujúce okolnosti vzájomne

- vyvažujú a z dôvodov týchto musí byť uznaná stredná miera medzi najmenším a najväčším trestom pre stávajúci čin v zákone stanovený: stredná miera trestu určí sa tým spôsobom, že rozdiel medzi najnižšou a najvyššou mierou trestnej sadzby stanovenej trestným zákonom pre tento čin, rozdelí sa na rovné čiastky a k množstvu takto vyvodenému pridá sa množstvo, ktoré zostalo, počítajúc od aritmetickej jednotky do najnižšej miery trestnej sadzby. (P. U. zo dňa 20. novembra 1885, čís. 49).
- Číslo 267. Vina môže byť nižšieho stupňa len za poľahčujúcich okolností. (Z. R. zo dňa 11. septembra 1907, čís. 7346-B-1907). § 89.
- Číslo 268. Zapieranie spáchania činu nemôže byť uvažované jako priťažujúca okolnosť. (Z. R. zo dňa 26. okt. 1882, čís. 74-1882). § 89.
- Číslo 269. V prípade popudzovania (poburovania) proti národnosti je priťažujúcou okolnosťou, že páchatel je duchovným a poburujúcu reč predniesol v shromaždení svojich veriacich. (Z. R. zo dňa 9. januára 1896, čís. 12.085). § 90.
- Číslo 270. U zločinu vraždy je priťažujúcou okolnosťou, že zločin bol proti listonosovi, tedy verejnému úradníkovi spáchaný v dobe, keď konal svoju úradnú povinnosť. (Z. R. zo dňa 8. okt. 1902, čís. 8682). § 90.
- Číslo 271. U prečinu súboja treba pokladať za priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný skutkovým ubližovaním zavrhol príčinu k vyzvaniu. (Z. R. zo dňa 11. júna 1890, čís. 4904). § 90.
- Číslo 272. Pri potrestaní podpaľačstva (žhárstva), treba pokladať za priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný bol už jedenkrát za podobný čin trestaný, a to i v tom prípade, uplynulo-li od odpykania predošlého trestu viac než 10 rokov. (Z. R. zo dňa 18. marca 1898, čís. 2135). § 90.
- Číslo 273. U verejného úradníka netrestanosť jako poľahčujúca okolnosť nemôže prísť v úvahu. (Z. R. zo dňa 13. decembra 1900, čís. 5606-1900). § 91.
- Číslo 274. Pri potrestaní zločinu podpaľačstva nižšie vzdelanie páchatela jako poľahčujúca okolnosť nemôže prísť v úvahu. (Z. R. zo dňa 13. júna 1889, čís. 3893-1889). § 91.
- Číslo 275. Sudca nemôže pokladať za zvláštnu poľahčujúcu okolnosť takú, v jejž dôsledkoch sa čin miernejšie kvalifikuje. (Z. R. zo dňa 24. marca 1904, čís. 2789). § 91.
- Číslo 15. Ponevác druhé ustanovenie prvého odstavca §. 92. tr. z. sa nevzťahuje na štátne väzenie, na miesto tohoto druhu trestu nemôže byť ustanovený v rozsudku trest peňažný. (P. U. zo dňa 14. apríla 1885, čís. 45). § 92.
- Číslo 208. Peňažný trest, jako trest hlavný je miernejším trestom, než trest väzením, ktorý má byť jako hlavný trest vymieraný, a preto použitím §. 92. tr. z. môže byť peňažný trest, uložený za hlavný trest miesto väzenia, ustanovený § 92.

- tiež takým obnosom, ktorý môže byť v prípade nedobytnosti zmenený i na dlhší väzničný trest, než je tá naplnížšia miera trestu väzením, ktorá môže byť ustanovená použitím §-u 91. tr. z. (Z. R. zo dňa 6. mája 1908, čís. 3462-1908).
- Číslo 242. Buď-li zločin ťažkého ublíženia na tele po rozume §§. 92. a 20. tr. z. zmenený na prečin, bude na základe prvého predpisu §-u 302. tr. z. uložený jedine trest väzením, odchyľne od plenárneho usnesenia kráľ. kurie č. 2. (P. U. zo dňa 11. marca 1910, čís. 90). § 92.
- Číslo 276. Opilosť môže odôvodniť použitie §-u 92. tr. z., len podmienene a keď je tu v stupni, ktorý leží blízko hranice pričetnosti. Pri úmyselných činoch, namierených proti ľudskému životu, nedostatok vzdelania jako polahčujúca okolnosť nemôže prísť v úvahu. (Z. R. zo dňa 21. júna 1900, čís. 6496-1900). § 92.
- Číslo 277. Zločin ťažkého ublíženia na tele podľa §. 303. tr. z., snižený použitím §. 92. na prečin, nemôže byť trestaný peňažným, jako vedľajším trestom. (Z. R. zo dňa 8. decembra 1908, čís. 7885-908). § 92.
- Číslo 278. V §. 300. tr. z. stanovené porušenie domáceho pokoja nestane sa na súkromný návrh stíhateľným ani vtedy, keď súc trestané použitím §-u 92. tr. z. väzením — bolo kvalifikované za prečin. (Z. R. zo dňa 21. decembra 1893, čís. 4764). § 92.
- Číslo 279. §-u 93. tr. z. použit' nelžá, uložil-li súd obžalovanému použitím §-u 92. tr. z. trest väzením. (Z. R. zo dňa 7. januára 1898, čís. 10131-1897). § 93.
- Číslo 16. Vyšetrovacía väzba, trvajúca dlho bez viny obžalovaného, má byť započítaná úplne; avšak tomuto započítaniu nemá sa rozumieť tak, aby bolo uznané, že obžalovaný odpýkal si v trestnici alebo v žalári tak dlhý trest, jako dlho bol vo vyšetrovacom väzení, trebárs bez vlastnej viny. (P. U. zo dňa 6. februára 1882, čís. 4.) § 91.
- Číslo 17. V prípade, keď páchatel' za účelom spáchania krádeže určenej v §. 126. tr. z. o pr. spácha i prečin porušenia domáceho pokoja, — predpokladajúc, že oba protizákonné činy sú čo do doby a spôsobu prevedenia v nerozlučiteľnej súvislosti, — má byť uznaný ideový súbeh trestných činov, ponač ide o previnenie proti dvom zvláštnym ustanoveniam tr. z., ačkoľvek sú previnenia jednotným cieľom spojené. (P. U. zo dňa 26. novembra 1885, č. 51.) § 95.
- Číslo 296. Činy, pokiaľ sa týka opomenutia podliehajúce jednotlivým bodom §. 416. tr. z., nie sú ani v ideovom súbehu so zločinom podvodného úpadku. (Z. R. zo dňa 19. februára 1896, čís. 10403-1895). § 95.

- Číslo 279. Nemôže byť uznaná urážka na cti vedľa § 95. pomluky pri tejže príležitosti a proti tomu samému urazenému. (Z. R. zo dňa 14. okt. 1897, čís. 8717-1896).
- Číslo 280. Násilné zabránenie dvom policajným strážnikom v konaní úradných úkonov nezakladá násilie proti viac úradom. Avšak ťažké ublíženie na tele, spáchané proti jednému z nich, má byť pričítané jako zvláštny a samostatný čin. (Z. R. zo dňa 10. januára 1899, čís. 5634-1898).
- Číslo 226. V prípade súbegu trestných činov trestaných ztrátou slobody a peňažnými trestami, jako trestami hlavnými, zmeniť treba peňažné tresty uložené jako tresty hlavné v prípade nedobytnosti na taký druh trestu na slobode, ku ktorému bol obžalovaný odsúdený mimo trestu peňažného. (Z. R. zo dňa 22. decembra 1908, čís. 8357-1908).
- Číslo 221. V rôznych číslach tohože časopisu opakované uverejňovanie oznamu podliehajúceho vystahovaleckému prestupku, nie je postupným trestným činom, ale po rozumu §. 96. tr. z. súbegom trestných činov. (Z. R. zo dňa 14. okt. čís. 1908).

§ 96.

§ 96.

(Pokračovanie).

Literatúra.

„Právnik“, ročník 61., sešit 4.: Dr. Drbohlav: „Jaké jsou formy trestné viny dle osnovy nového zákona trestního“. Dr. I. Čapek: „O smlouvě zajišťovací“. Praktické případy.

„Soudcovské Listy“, ročník III., sešit č. 4.: V. C.: „Náš jazykový zákon po dvou letech praxe“. Dr. Černý: „K reformě trestního práva“. Dr. J. Kopal: „Anglická justice“. Překlad práce Michael Temple. Dr. Drbohlav: „Zatímní návrh obecné části trestního zákona“. Dr. J. Říha: „Personální senáty sborových soudů I. a II. stolice v rep. rokouské podle nové úpravy“.

„Česká advokacie“, ročník VIII., č. 4.: Dr. E. Chalupník: „Pro sjednocení soudního řízení“. Dr. N. Zadina: „K judikatuře o § 3. a) zákona záborového“. Dr. O. Lövy: „Reforma práva občanského. Právo rodinné“.

Věstník ministerstva vnitra, ročník IV., č. 2.: Antonín Hons: „Statutární právo municipií a obcí na Slovensku a zřízení župní“.

Knihy redakci zaslané.

Soustava občanského práva: Dr. R. Mayr—Dr. R. Dominik. Kniha I.: Nauky obecné. Kniha slibuje býti úplným systematickým zpracováním občanského práva, protože přihlíží i ku starší i novější judikatuře a zaznamenává přčetnou literaturu, zejména časopiseckou. Kniha má 242 strany, vydána jest nakladatelstvím Barvič a Novotný v Brně, jako svazek VIII. sbírky spisů právnických a národohospodářských, pořádané Karlem Englišem a Františkem Weyrem. Cena 40 Kč.